

Siglingin um Vestmannasund - annað skip fyri Sam

Oddagrein

ENN er ikki gjørt upp, hvussu árið hevur roynst hjá føroysku ferðavinnuni, men tað, sum vit hava hoyrt higartil, hevur ikki ljóðað ov gott. Hóast tað bæði frá almennari og privatari síðu hevur verið gjørt munandi meira burtur úr ferðavinnuni í ár enn áður, eitt nú eru stórar upphæddir settar á figgjarlógina til endamálið, so hevði ein ikki væntað at hoyra, at árið í ár fór at roynast verri enn undanfarin ferðamannaár.

NÚ er tað sjálvandi ov tíðliga at siga nakað, men tað er so eisini greitt, at tað tekur tíð at byggja upp eina ferðamannavinnu, so vit mugu bara seta álit okkara á, at teir pengar, sum tað almenna ger í ferðamannavinnuna nú, fara at siggjast aftur sum frálíðir.

EITT hjartamál hjá mongum ferðafólki og ikki minst hjá okkum sjálvum, her verður bæði hugsað um tey, sum brúka flogvøllin í Vágum og annars vágafólk, sum skulu av oynni, er siglingin um Vestmannasund. Hóast henda sigling ikki primert hevur nakað við ferðavinnuna at gera, so er tó greitt, at stóra talið av ferðafólki, sum kemur til landið loftvegis, kennir farleiðina um Vestmannasund. IKKI tí, her er vakurt og nærum altíð gott veður, og so leingi ráðini ikki eru til ein undirsjóvartunnell ella annan flogvøll, so megu vit taka til takkar við rutuni hjá Strandferðsluni um sundið. Tað er júst hesa vit vilja finna at vegna okkum føroyingar og tey ferðamannafólk, sum koma til landið loftvegis. Tað líkast rætt og slætt ongum at bjóða fólk farið við Sam. Hetta hava tey, sum hava roynt rutuna í summar, nú annað og betri skip, Ternan, hevur rætt rutuna, kunnað ásannað. Tað er ein himmalsins munur á hesum báðum fartoyum.

TÍÐIN er komin hartil, at annað skip má fáast at sigla um Vestmannasund fyri Sam - og tað alt árið. Sam - einki ringt orð um tænaðstuna frá starvsfólkunum, sum eru ósek í hesum máli - er ikki eignaður at bjóða fólk, tað verið so útlendingum ella føroyingum - at flyta øll tey mongu ferðafólk, sum fara um okkara einasta flogvøll. Milliðir á figgjarlógini til at bota um rutusambandið og til at fáa fleiri ferðafólk til landið muna lítið, um ikki okkurt varandi verður gjørt við siglingina um Vestmannasund.

TAD skal vera ynski okkara, at leiðslan á Strandferðsluni saman við øðrum tekur stig til at fáa børt um hesi viðurskifti, soleiðis at vit longu frá komandi ári fáa annað skip istaðin fyri Sam at røkja siglingina millum Vestmanna og Oyrarvík. Eitt annað uppskot kundi so verið at givið norðingum eitt størri og rúmligari far til ta so týðandi farleiðina millum Lørvík og Klaksvíkina. Her er nokk at triva í.

Sosialurin

Nakrar fáa viðmerk- ingar til umrøðuna av ólavsøkuskjúðgonguni

Eg kenni meg noyddan at koma við nøkrum fáum viðmerkingum til drúgvu umrøðuna av ólavsøkuskjúðgonguni í ár. Klokkan var ikki meira enn farin av 9 mánamorgunin 31. juli, tá ið Sjúrður Skaale á Sosialinum, sum hin fyrsti av fleiri henda dagin, ringdi til mín og spurdi, hvat eg helt um nýggju skjúðgonguskipanuna og um mátan, broytingin var farin fram á. Í høvuðsheitum endurgevur blaðmaðurin meg rætt, hóast eg onkustaðni sjálvur hevði málborið meg øðrvísi. Men longu í sama blaði endurgevur blaðmaðurin ein annan persón, sum finst at, **at eg eri farin í bløðini við hesum máli**. Og hetta verður endurtikið í fylgjandi bløðum. Tað kennist ikki sørt orkymlandi at verða lagdur undir slíkt, tí tað var als ikki eg, sum fór í bløðini við hesum máli. Tað var blaðmaðurin, sum kom til mín og setti mær ávísar spurningar, sum eg svaraði eftir førum, og sum eg helt meg hava eina víska skyldu at svara sum biskupur í Føroyum. Men tað var hann, ið hevði avgerðina, um tað skuldi í blaðið ella ikki, og tað var hansara avgerð aleina, at tað kom í blaðið. Eg veit ikki, hvat onnur halda av slíkum slagi, men mær fellur hann fyri bróstið.

Tað hevur eisini verið funnist at, at eg ikki frammanundan vendi mær til formansskapin í Løgtinginum ella lögtingsformannin. Eg havi nú í skjótt 5 ár sitið í einum starvi, sum hevur nært tilknýti og samstarv við danska ráðarráttovu. Men eg kenni meg fullkomiliga sannførdan um, at skuldu tey tikið støðu til eitt mál sum hetta, so høvdu tey frammanundan biðið um mínar viðmerkingar. Tað er uppgáva og í nógvum førum eisini skylda teirra, ið avgerðarrættin hava, at lýsa mál so væl sum

gjøriligt, og tí venda tey sær til allar partar í málinum fyri at hoyra teirra sjónarmið, áðrenn endalig stæða verður tikin. Men nettupp í hesum máli hevði eg longu í 1992 vent mær til táverandi lögmann, Atla Dam. Hetta mál hevði fleiri feðrir verið til viðgerðar á ólavsøkukonventum, og tá ið Atli Dam vendi sær til mín við einum øðrum máli, nýtti eg høvið at taka upp málið um ólavsøkuskjúðgonguna. Hóast málið var lítið, so væntaði eg tó, at Atli fór at viðgera tað í álvara, og so var. Hann útvegaði sær tilfar frá søguførðingi og boðaði mær frá, at eingin broyting fór at verða gjord til ta ólavsøkuna. Men ætlanin var í næstu framtíð at gera eina sjálvstýrslóg, og í tí sambandi kundi málið takast upp aftur. Hóast Atli fór frá sum lögmaður fyrst í 1993, so roknaði eg tó við, at avloysari hansara, sum nú var lögtingsformaður, fór at venda aftur til málið, nú nýggj stýrisskipanarlóg kom í gildi og skjúð-

gongan skuldi skipast av nýggjum. Tað er tí ikki rætt, at eg ikki havi reist málið. Men umstøðurnar vóru øðrvísi tá enn nú, og tí reisti eg tað tá.

Eg skilji annars væl, at fólk himprast við alment at siga sína hugsan ella koma við atfinningum. Tí tað grettir ikki, at tú verður lagdur undir bara at røkja egin áhugamál. Tá ið eg finnst at, sum skjúðgongan nú er skipað, so er tað tí, at eg ikki sleppi at ganga fyrstur. Tá ið eg fanst at viðferðina av Fosstankanum, so var tað tí, at kirkjan misti pening. Og tá ið eg um ársskiftið hevði grein í donskum bløðum um viðurskiftini millum Føroyar og Danmark fekk eg harðasta høggin fyri at leggja meg út í partapolitikk frá umboðum fyri júst tann flokk, sum er hin einasti, sum, eftir at eg varð valdur til biskup, hevur biðið meg medvirkað í valsending síni. Tað eru lond, ið forða fólkunum at siga sína meining ella at koma við atfinningum yvirhøvur, men um okkara leiðir lástast fólk í

minsta lagi at halda lítið um slíkt. Men úrslitið kann skjótt gerast tað sama hjá okkum. Tað eru longu bert fá, ið vilja leggja navn til. Men átti tað ikki at verið ein óskrivað lóg í einum kristnum og demokratiskum rættarsamfelag, at ein og hvør kann bera fram hugsanir sínar, uttan at hann í somu løtu verður lagdur undir at hava egin áhugamál í kvittanum. Og er nakað um, at fólkaraðir frægesta stjórnarskipanin, og at hon sum fyrirtreyt hevur samrøðu og orðaskifti millum borgararnar, tá er hetta lagi ein hótan, sum eiga at verða tikið í álvara.

Vinarliga
Hans J. Joensen
 biskupur

Móttøka

Í samband við at

Niels Christian Nolsøe

er settur sum stjóri á Elektron, bjóða vit øllum viðskifta- og samstarvsfólki okkara til móttøku í virkisbygninginum

á Staravegi 9

fríggjadagin 11. august kl. 15

Nevndin